

pres – om man så må sige – i form af en øget sagsmængde. Det har så haft det resultat for landsretterne, der så ikke har haft så mange sager, at de har kunnet få nedbragt sagsbehandlingstiden og deres sagspukler, så det rent faktisk i øjeblikket er sådan, at ser man på det samlede tidsforløb, fra en sag starter ved byretten, til den er færdig ved landsretten, vil man se, at ventetiden faktisk er kortere nu, end den var tidligere, hvor den var meget lang ved landsretterne.

Så jeg kan godt forstå, at oppositionen altid kan have en interesse i kun at fokusere på ting, man kan beskrive som værende negative, men jeg vil sige, at en del af det, der har været hensigten med reformen, nemlig at lade sagerne starte i byretten og reservere landsretterne til ankesager og Højesteret alene til de principielle sager, kan vi allerede nu ud af tallene sige faktisk så småt er begyndt at vise sig. Der kommer jeg så til en pointe: Det er selvfølgelig klart, at når vi har ladet reformen virke et længere stykke tid, så må vi jo gå ind og vurdere, hvorvidt den opdeling, der er i antallet af dommere ved byretter og landsretter, skal fortsætte. For hvis en meget stor del af sagerne bliver behandlet i byretterne og afsluttet der, skal man selvfølgelig på et eller andet tidspunkt se på, om der er behov for en justering. Men det mener jeg er for tidligt at gå i gang med.

Så må jeg jo altså konstatere, når jeg hører Socialdemokraternes ordfører, at de dårlige meningsmålinger åbenbart gør – og sådan er det typisk, når man har en dårlig sag – at tonelejet bliver meget skingert. Der er blevet talt om nedskæringer og besparelser – noget, der ikke har en pind at gøre med det her lovforslag. Men jeg vil sige, at jeg i hvert fald ikke har været med til nogen som helst form for nedskæringer – heller ikke i forbindelse med den finanslov, der blev vedtaget i sidste uge. Men det er klart, at Socialdemokratiet, der jo ikke ligefrem er kendt for at være økonomisk ansvarlig i alle livets sammenhænge, måske ikke har så meget forståelse for, at der er noget, der hedder opsparring. Jeg synes nu, at en opsparingsordning kan være en rigtig fornuftig måde at agere på – ikke mindst hvis økonomien er presset. Jeg vil sige, for så vidt angår domstolene, at der er der tale om, at man naturligvis får de penge igen, man sparer op i år, næste år.

Nu har der været fokus på Frederiksberg og København, men jeg tror også, at det er vigtigt at få sagt her i dag, at hvis vi ser på domstolene

og sammenligner de 24 byretter rundtomkring i landet, vil vi se, at der altså er et meget, meget forskelligt billede. Der er faktisk nogle af byretterne, som kører ganske udmærket, og som heller ikke mangler personale, men vi må erkende, at der ikke mindst i Storkøbenhavn er utrolig stor rift om medarbejderne. Det er et generelt problem, når vi er pressede på arbejdsmarkedet og der mangler arbejdskraft, at nogle vælger at tage et andet job, hvor de måske kan få mere i løn, og det har vi virkelig kunnet opleve, ikke mindst ved Retten i Glostrup, hvor der simpelt hen har været et problem med, at man har manglet medarbejdere, og det er selvfølgelig med til at forværre situationen midlertidigt.

Fru Karen Hækkerup, fru Karina Lorentzen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Per Clausen og hr. Naser Khader har været inde på, hvordan det så kommer til at se ud, og jeg vil sige til dem, at vi jo alle sammen er rigtig glade for domstolsreformen, og at jeg er helt overbevist om, at vi går en meget bedre tid i møde. Som man er udmærket bekendt med, valgte vi jo, da vi vedtog domstolsreformen, at sige, at vi ikke skulle sætte alt i gang på en gang. En af de ting, vi valgte at vente med indtil 1. januar i år, var den såkaldte småsagsproces, som rent faktisk betyder, at man hurtigere kan køre små krav igennem ved domstolene. Det skulle meget gerne medvirke til sammen med digitalisering af tinglysning osv. at frigøre ressourcer, så domstolene bliver mere effektive og får kortere sagsbehandlingstid. Jeg er helt overbevist om, at det også vil komme.

Endelig vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe, at fru Marlene Harpsøes beskrivelse af virkeligheden er fuldstændig korrekt. Det er muligt, der er politikere her i dag, der sidder og råber op, men realiteten er, at da vi sad og forhandlede domstolsreform, var det Dansk Folkeparti, der ønskede, at der blev ansat et yderligere antal dommere, således at der var flere dommere spredt ud over i hele landet. Det var et ønske, som blev imødekommet, og det betyder faktisk, at vi har flere dommere nu end det, Folketinget oprindeligt havde lagt op til, og det er Dansk Folkepartis fortjeneste, og derfor synes jeg simpelt hen ikke, at det skulle hedde sig, at man ikke havde lavet en god aftale. Det var en rigtig god aftale, vi lavede, og den betød, at der er flere dommere, der sidder og klarer sagerne ved byretterne, end der var, før vi lavede en domstolsreform.

Men jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og vil gerne tilkendegive over for Folketinget, at vi naturligvis vil følge det her område